

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z powództwa D. [...] S.A. w U.
przeciwko Agencji Rynku Rolnego w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 lutego 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 25 listopada 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej
kwotę 1800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu
kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 25 listopada 2014 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację strony powodowej od wyroku Sądu pierwszej instancji oddalającego powództwo o zasądzenie kwoty 92 349,88 zł tytułem zwrotu bezpodstawnie, zdaniem powódki, pobranych przez pozwaną kar umownych za dostarczenie organizacjom charytatywnym mąki niespełniającej wymagań jakościowych.

Sądy obu instancji uznały, że strona pozwana w sposób zgodny z umową stron pobrała do badania próbki dostarczonej przez powódkę mąki i wobec wykrycia w dwóch próbkach popiołu w ilościach przekraczających dopuszczalne normy, miała podstawy do obciążenia powódki karami umownymi i potrącenia należnej z tego tytułu kwoty z przysługującej stronie powodowej należności z tytułu ceny dostarczonej mąki. Sąd pierwszej instancji nie uwzględnił zgłoszonego przez powódkę dowodu z raportu kontroli mąki z dnia 22 listopada 2013 r. z uwagi na zgłoszenie go po terminie przewidzianym w art. 207 § 6 k.p.c., a Sąd Apelacyjny podzielił to stanowisko, jednocześnie wskazując na nie zgłoszenie przez stronę powodową zastrzeżenia w trybie art. 162 k.p.c. Sąd drugiej instancji nie uwzględnił też wniosków dowodowych strony powodowej zgłoszonych w apelacji powołując się na prekluzję dowodową przewidzianą w art. 381 k.p.c. i wskazując, że powódka nie wyjaśniła dlaczego nie mogła dowodów tych powołać w postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji.

W skardze kasacyjnej opartej na obu podstawach strona powodowa jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazała przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. O oczywistej zasadności skargi kasacyjnej przesądza, w jej ocenie, naruszenie wskazanych w drugiej podstawie kasacyjnej przepisów art. 3, art. 207 § 6, art. 217 § 2, art. 227, art. 232, art. 233 § 1, art. 328 § 2, art. 378 § 1, art. 381, art. 382 i art. 391 § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z jednolitym stanowiskiem Sądu Najwyższego, skarżący, który jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazał przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. powinien wykazać, że przed Sądem drugiej instancji doszło do kwalifikowanego: oczywistego naruszenia prawa, widocznego od razu, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby głębszej analizy oraz że w wyniku takiego naruszenia prawa zapadł w drugiej instancji wyrok oczywiście wadliwy. Sam zarzut oczywistego nawet naruszenia określonego przepisu, nie prowadzi wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, bowiem mimo oczywistego nawet naruszenia przepisu wyrok może być prawidłowy (porównaj między innymi

postanowienia z dnia 8 marca 2002 r. I PKN 34/01, OSNP 34/01, z dnia 10 stycznia 2003 r. V CZ 187/02, OSNC 2004/3/49 i z dnia 11 stycznia 2008 r. I UK 285/07).

Skarżąca nie wykazała tak rozumianej oczywistej zasadności skargi kasacyjnej.

Przede wszystkim nie mogą być skuteczne w tym zakresie zarzuty naruszenia art. 3, art. 207 § 6, art. 217 § 2, art. 227, art. 232, art. 233 § 1 i art. 328 § 2 k.p.c., gdyż są to przepisy regulujące postępowanie przez sądem pierwszej instancji, zaś skarga kasacyjna jest środkiem odwoławczym od wyroku sądu drugiej instancji (art. 398¹ k.p.c.), a zatem może kwestionować jedynie postępowanie tego sądu i zarzucać naruszenie tylko przepisów postępowania regulujących postępowanie przed sądem odwoławczym. Nie może być więc skuteczne, jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, twierdzenie o oczywistej zasadności skargi oparte na zarzutach naruszenia przepisów postępowania dotyczących postępowania przed sądem pierwszej instancji.

Natomiast w odniesieniu do zarzutów naruszenia pozostałych przepisów k.p.c., dotyczących postępowania apelacyjnego, skarżąca nie wykazała, że miało ono charakter kwalifikowany, we wskazanym wyżej rozumieniu oraz że doprowadziło do wydania oczywiście wadliwego wyroku przez Sąd drugiej instancji. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania sprowadza się bowiem w istocie do powtórzenia uzasadnienia podstaw kasacyjnych w tym zakresie oraz do polemiki z ustaleniami faktycznymi Sądu i przedstawienia własnej wersji wydarzeń, co jest niedopuszczalne w skardze kasacyjnej (art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.), a więc nie może być także skuteczne jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie znajdując też okoliczności, które w ramach przedsądu obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 w zw. z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

[l.n]

